

92
13, 63, 122

Nadziejo wiary, Zbawco nasz

1. Na - dzie - jo wia - ry, Zbaw - co nasz! Tyś dla nas ży - cia zdroj.

Ty nam ko - ro - nę w nie - bie dasz, Naj - świę - szy Pa - nie mój!

1. Nadziejo wiary, Zbawco nasz!
Tyś dla nas życia zdroj.
Ty nam koronę w niebie dasz,
Najświętszy Panie mój!

3. Tyś nam obiecał wspólny dział
u Ojca z Tobą wraz,
że przyjmiesz nas do swoich chwał,
gdy przyjdzie błogi czas.

2. Przed Tobą chylę kornie skroń
i czekam łaski Twej.
Niech broni mnie Twa święta dłoń,
gdy zwątpię w chwili złej.

4. Dziś czas ten błogi przyszedł już,
na ziemski spłynął kraj
i wśród słonecznych jasnych zórz
Królestwa wschodzi raj.

5. Więc kiedy bliska chwila ta,
gdy lud swój weźmiesz stąd,
niech na nas spłynie łaska Twa,
na sługi Twe miej wzgląd.

93

Już świta przed nami

1. Już świ - ta przed na - mi ra - do - sny ten czas,

gdy Zbaw - ca po - wo - ła przed tron Bo - ski nas i

swo - ją za - słu - gą o - kry - je nasz stan,

na - gro - dę u - dzie - li Bóg Oj - ciec i Pan.

1. Już świta przed nami radosny ten czas,
gdy Zbawca powoła przed tron Boski nas
i swoją zasługą okryje nasz stan,
[:nagrodę udzieli Bóg Ojciec i Pan.:]
2. Lecz zanim zabłyśnie radosny ten dzień,
nad światem zawiśnie ponury zły cień,
lecz blaski słoneczne rozproszą wnet noc,
[:bo szczęście nam wieczne Chrystusa da moc.:]
3. Więc dążmy wytrwale, bo bliski już kres.
Odpocznem wnet w chwale, pozbędziem się łez.
Przed Królem usiądziem, gdzie Jego jest tron
[:i śpiewać Mu będziem, bo wielki jest On.:]
4. A w blasku, wśród chwały Król zacznie swój rząd
i wezwie świat cały na próbę, na sąd.
Nie będzie już zgonu, odrodzi się świat,
[:a chwała Syonu zabłyśnie jak kwiat.:]

druga melodia

1. Już świ - ta przed na - mi ra - do - sny ten czas, gdy Zbawca po - wo - ła przed
tron Boski nas i swo - ją za - słu - gą o - kry - je nasz stan, na - gro - dę u -
dzie - li, na - gro - dę u - dzie - li, na - gro - dę u - dzie - li Bóg Oj - ciec i Pan.

1. Już świta przed nami radosny ten czas,
gdy Zbawca powoła przed tron Boski nas
i swoją zasługą okryje nasz stan,
[:nagrodę udzieli:] Bóg Ojciec i Pan.
2. Lecz zanim zabłyśnie radosny ten dzień,
nad światem zawiśnie ponury zły cień,
lecz blaski słoneczne rozproszą wnet noc,
[:bo szczęście nam wieczne:] Chrystusa da moc.
3. Więc dążmy wytrwale, bo bliski już kres.
Odpocznem wnet w chwale, pozbędziem się łez.
Przed Królem usiądziem, gdzie Jego jest tron
[:i śpiewać Mu będziem:] bo wielki jest On.
4. A w blasku, wśród chwały Król zacznie swój rząd
i wezwie świat cały na próbę, na sąd.
Nie będzie już zgonu, odrodzi się świat,
[:a chwała Syonu:] zabłyśnie jak kwiat.